

Prethodna sjednica Gradskog vijeća Grada Bjelovara započela je vrlo plemenito. Naime, na samom početku sjednice predsjednica vijeća iz redova SDP-a zamolila je sve vijećnike da se pridruže humanitarnoj akciji za pomoć našem bolesnom sugrađaninu koji boluje od teške bolesti ALS-a te da svatko doprinese financijski koliko god može. Na prvu, doimao se to kao doista plemeniti apel. Međutim, kasnije tijekom sjednice situacija se drastično promijenila. Naime, nova mlada vijećnica iz redova HSLS-a, kojoj je to bila prva sjednica, odlučila se drznuti i raskrinkati nešto za što niti sam tada nisam slutio da će prerasti u vrhunac ljudskog licemjerja. Naime, vijećnica HSLS-a Zlatka Pemper predložila je konkretniji potez, da se svaki vijećnik s upravo te sjednice gradskog vijeća odrekne naknade koja iznosi ne tako zanemarivih 400 kuna. Očekivali smo da će obzirom na početni prijedlog predsjednice vijeća, prijedlog uroditi plodom i da će se svi vijećnici (26 vijećnika) odreći naknade čime bismo sakupili solidan iznos novca obzirom na broj vijećnika i naknadu koju primaju potpredsjednici vijeća, a koja iznosi 1.000 kuna mjesečno. Na taj način ne bi se sakupila dosta velika količina novca (preko 10.000 kuna), ali bila bi to lijepa gesta lokalnih političara.

ZID LICEMJERJA

No tada smo naišli na zid licemjerja. Iako se po poslovniku vijećniku na njegov prijedlog mora odgovoriti na istoj sjednici vijeća, jednostavno, odgovor na prijedlog je iz meni nepoznatog razloga do danas prešućen, o njemu se nije raspravljalo niti odlučivalo, jednostavno se prešlo preko prijedloga. Kada smo se oglasili priopćenjem i osudili takvo ponašanje, vladajući su tek tada promptno reagirali i poslali na kućne adrese svih vijećnika izjavu kojom se osobno svaki vijećnik može odreći naknade ukoliko to želi, odnosno ako vlastoručno potpiše izjavu i dostavi ju do 26.09.2014. godine. Mislio sam super, uspjeli smo konačno, nije bilo uzalud, sada će većina potpisati i skupiti ćemo i mi neka sredstva. Danas sam nažalost saznao za sramotnu činjenicu da je od 26 gradskih vijećnika tek nas 5 potpisalo izjavu kojom se odričemo svoje naknade.

Gdje je nestao čovjek, pita se Goran Bare u svojoj poznatoj pjesmi. Doista, gdje je nestao čovjek, gdje je nestala humanost, ali iznad svega, postavljam si pitanje jesu li vijećnici uopće

svjesni zašto sjede u gradskom vijeću. Jesu li vijećnici tamo zbog naknade ili zbog toga da predstavljaju građane koji su ih izabrali. Neki od njih će mi ovo zamjeriti, ali iskreno, to me ne brine, kao što me ne brine što će nas nazvati demagozima da opravdaju sebe i svoje nečinjenje.

BJELOVARČANI DIŠU KAO JEDNO

Naši vijećnici odlučili su biti vjerodostojni i odrekli smo se naknade za razliku od ostalih koji su se deklarativno zalagali za pomoć i solidarnost, ali kada su doista trebali pomoći čovjeku u nevolji, propustili su to učiniti. Prepuštam ih njihovoj savjesti i sudu građana koji su ih izabrali.

S druge strane ponosan sam što sam vidio da Bjelovarčani dišu kao jedno, vidio sam u proteklih nekoliko dana bjelovarsko srce koje je odlučilo pomoći. Puno malih akcija dobrih ljudi s ciljem da se pomogne bolesnom sugrađaninu, vidio sam ljude koji su pomagali koliko su mogli. Bjelovar je osim što je pokazao srce i osjećaj za pomoć čovjeku u nevolji, pokazao je izavidnu razinu zajedništva. Tih dana Bjelovar je disao kao jedno i pokazao da čovjek ipak nije nestao.